ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງຊຽງຂວາງ

ເລກທີ 169 /ຈຂ.ຊຂ

ຊຽງຂວາງ, ວັນທີ 05 ມີນາ 2019

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງຊຽງຂວາງ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສະບັບເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ມະຕິ ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 5 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຊຸດທີ I ສະບັບເລກທີ 52/ສພຂ.ຊຂ, ລົງວັນທີ 27 ສິງຫາ 2018.

ເຈົ້າແຂວງຕົກລົງ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນທາງດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນສັດໃຫ່ຍ ແລະ ສະບຽງອາຫານໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແຂວງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມຕາມທິດສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າແມ່ນການສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເຊັ່ນ: ງົວ, ຄວາຍ, ມ້າ ຢ່າງເປັນລະບົບຕາມແຜນບຸລິມະສິດທີໜຶ່ງຂອງແຂວງ ດ້ວຍການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການນຳໃຊ້ ເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳທັນສະໄໝທີ່ຮັບປະກັນແນວພັນສັດ, ອາຫານສັດ, ການຮັກສາສຸຂະພາບສັດ ແລະ ການຈັດການຄຸ້ມຄອງສັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ສາມາດເປັນສິນຄ້າສະໜອງໃຫ້ແກ່ ຕະຫລາດຢ່າງພຽງພໍ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ມາດຕາ 3 ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

ແຂວງ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍການສະໜອງທຶນ, ເຕັກນິກ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກໍາ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະ, ແນວພັນ, ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດວິຊາການ, ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ນໍ້າ, ໄຟຟ້າ ເພື່ອລ້ຽງສັດ ແລະ ປູກພືດອາຫານສັດ.

ແຂວງ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ນັກລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍນະໂຍບາຍພິເສດ ເຊັ່ນ: ຈັດສັນທີ່ດິນ, ນໍ້າ, ໄຟຟ້າ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການສະໜັບສະໜູນທຶນ, ການຜ່ອນຜັນອັດຕາພາສີ-ອາກອນ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອເຮັດເປັນຟາມ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ.

ແຂວງ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຄອບຄົວປະຊາຊົນ ລ້ຽງສັດໃຫຍ່ ພາຍໃນແຂວງ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂລ້ຽງສັດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ເຊັ່ນ: ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມລ້ຽງສັດ, ທອມສັດ, ສັດຕະວະແພດປະຈໍາບ້ານ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ.

ແຂວງ ສະໜອງຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍທຸກຮູບການ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດ;
2. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ ຮັບປະກັນ ຕາມທິດສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ເອກະພາບທົ່ວແຂວງ;
4. ຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດ;
5. ຫັນເອົາ ການລ້ຽງສັດແບບທໍາມະຊາດ ໄປສູ່ ການລ້ຽງສັດແບບເຄິ່ງທັນສະໄໝ ຫຼື ທັນສະໄໝ ແລະ ຫັນເປັນອຸດສະຫະກໍາເທື່ອລະກ້າວ ໂດຍຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທໍາມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
6. ນໍາໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ, ແນວພັນສັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຮັບປະກັນ ການປົກປັກຮັກສາກໍາມະພັນສັດພື້ນເມືອງທີ່ດີ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສູນພັນ;
7. ຮັບປະກັນ ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂະນາໄມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ຕະຫລາດຕ້ອງການ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ.

ໝວດທີ II
ອົງປະກອບ ແລະ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ມາດຕາ 6 ອົງປະກອບຂອງການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ອົງປະກອບ ຂອງການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກວິຊາການ;
2. ທຶນ;
3. ດິນ;
4. ນໍ້າແລະແຫຼ່ງນໍ້າ;
5. ໄຟຟ້າ;
6. ການປູກພືດອາຫານສັດ;
7. ເຕັກນິກ;
8. ແນວພັນສັດ;
9. ການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ງ;
10. ການຕະຫຼາດ.

ມາດຕາ 7 ນັກວິຊາການ

ນັກວິຊາການ ແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນການຕັດສິນຊີ້ຂາດ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ຕໍ່ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ຂອງສັດລ້ຽງ ທາງດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສາມາດຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຕະຫຼາດ ຢ່າງພຽງພໍ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະກອບ ນັກວິຊາການ ໂດຍກົງໃຫ້ ວຽກງານສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຂອງແຂວງ;

2. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກໍ່ສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມ, ນຳເຂົ້າ ວິຊາການ ແລະ ຊ່ຽວຊານລ້ຽງສັດໃຫຍ່ ໂດຍສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ;

3. ສະໜອງ ນັກວິຊາການ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມ ວິຊາການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ ຄອບຄົວ ຫຼື ກຸ່ມລ້ຽງສັດ, ຫອມສັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ລ້ຽງສັດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 8 ທຶນ

ທຶນ ແມ່ນອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ຕັດສິນ ການລ້ຽງສັດເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍການໄດ້ມາ ຈາກຫລາຍຮູບການ ເຊັ່ນ: ທຶນຂອງລັດ, ທຶນສ່ວນຕົວ, ທຶນກູ້ຢືມ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ການສ້າງກອງທຶນ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງ ທຶນ ໂດຍກົງໃຫ້ ວຽກງານສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງ ຕາມກົດໝາຍ;

2. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນໂດຍກົງ ແລະ ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນໄດ້ງ່າຍ ເພື່ອລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ຄອບຄົວທີ່ລ້ຽງ ຫຼື ຫອມສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍການສະໜອງລົງທຶນໂດຍກົງ ແລະ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງທຶນ ໄດ້ງ່າຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9 ດິນ

ດິນ ແມ່ນອົງປະກອບພື້ນຖານ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງລ້ຽງສັດ ເຊັ່ນ: ທີ່ຢູ່ອາໃສ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບຊີ້ນ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ສາງ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມເປົ້າໝາຍ ຂອງການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດສັນ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ສຳລັບ ການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າອອກນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ;

2. ຈັດສັນ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ສຳລັບ ການປູກພືດເປັນອາຫານສັດ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າອອກນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນການຜະລິດອາຫານສັດ ໃຫ້ພຽງພໍ;

3. ຫັນ ທີ່ດິນເປົ່າຫວ່າງທີ່ເຊື່ອມຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນ ກິດຈະການອື່ນ ເພື່ອສ້າງເປັນຟາມລ້ຽງສັດໃຫຍ່, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ໂຮງງານປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;

4. ຫຼຸດຜ່ອນ ຄ່າສິ້ນເປືອງ, ຜ່ອນຜັນ ອັດຕາພາສີ-ອາກອນ ສຳລັບ ການລົງທຶນພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ເໝາະສົມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ນຳໃຊ້ ດິນ ທີ່ແຂວງ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ປູກພືດອາຫານສັດ ເປັນຕົ້ນ: ທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າຄັ່ງທຳມະຊາດ, ສວນຫຍ້າ ຫຼື ພືດອາຫານສັດທີ່ໄດ້ປູກຝັງຕິດຕໍ່ກັນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ 3 ປີຂຶ້ນໄປ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເສຍ ຄ່າພັດທະນາທີ່ດິນ ໃຫ້ແຂວງ, ນອກຈາກເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງເສຍພັນທະໃຫ້ ແຂວງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10 ນ້ຳ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ

ນ້ຳ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ ແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນ, ຂາດບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ແກ່ ການມີຊີວິດ, ຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕ ຂອງສັດລ້ຽງ, ການປູກພືດອາຫານສັດ, ການແປຮູບ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ໂດຍແຂວງສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ, ລົງທຶນສ້າງ ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ການລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;
2. ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ ຫຼື ສ້າງອ່າງເກັບກັກນ້ຳ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;
3. ອອກ ນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການສະໜອງນ້ຳໃຫ້ ການລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ລະບົບອຸດສາຫະກຳ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 11 ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນອົງປະກອບ ທາງພະລັງງານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜອງເຂົ້າໃນ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ, ການປູກພືດອາຫານສັດ, ການແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ມີສິດນຳໃຊ້ ໄຟຟ້າທີ່ຕິດພັນກັບ ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;
2. ລົງທຶນສ້າງ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;
3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກໍ່ສ້າງ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ;
4. ຫຼຸດຜ່ອນ ຄ່າກະແສໄຟຟ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການລ້ຽງສັດ, ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ປູກພືດອາຫານສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 12 ການປູກພືດອາຫານສັດ

ການປູກພືດອາຫານສັດ ແມ່ນອົງປະກອບຕັດສິນ ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານສັດລ້ຽງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕ ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສັດລ້ຽງ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອປູກພືດອາຫານສັດ ສຳລັບ ປຸງແຕ່ງອາຫານສັດ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ໃຫ້ ສັດກິນຢ່າງພຽງພໍ ໃນທຸກລະດູການ;
2. ສ້າງ ທ່າແຮງ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ ບຸກຄົນ,ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ປູກພືດອາຫານສັດ ໃນຂອບເຂດທີ່ດິນ ທີ່ແຂວງ ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້;
3. ກຳນົດ ເຂດຂະຫຍາຍທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ໃຫ້ສາມາດ ປູກພືດອາຫານສັດ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ໃສ່ ເຖິງເຂດທົ່ງພຽງ ແລະ ພູພຽງທີ່ມີລະດັບຄວາມຄ້ອຍຊັນຕ່ຳກວ່າ 35 ອົງສາ ຂອງທຸກເມືອງທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ເໝາະສົມເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ເມືອງແປກ, ເມືອງພູກູດ ແລະ ເມືອງຜາໄຊ;
4. ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ປູກພືດອາຫານສັດທີ່ມີຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນ: ພືດພື້ນເມືອງ, ຫຍ້າເນເປຍປາກຊ່ອງ 1, ຣູຊີ, ກີນີ, VA 06, ກົວເຕມາລາ, ຫຍ້າຫວານອົດສະລະແອນ, ເຂົ້າໂອດ, ສາລີແຂງ, ມັນຕົ້ນ ແລະ ພືດຕະກຸນຖົ່ວອື່ນ ທັງສາມາດເກັບຮັກສາ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສະຫະກຳເຊັ່ນ: ເຟືອງ, ກາກຖົ່ວເຫຼືອງ, ກາກມັນຕົ້ນ, ກາກສາລີ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດໃຊ້ ເປັນອາຫານລ້ຽງສັດໃຫຍ່;
5. ນຳເຂົ້າ ແນວພັນພືດອາຫານສັດ, ຫົວອາຫານສັດ ແລະ ອາຫານສັດທີ່ບໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 13 ເຕັກນິກ

ເຕັກນິກການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ແມ່ນອົງປະກອບຕັດສິນ ດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ລາຄາ ຂອງສັດລ້ຽງ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳທັນສະໄໝ ຮັບໃຊ້ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ວຍການຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ພັດທະນາ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງຈັກ, ກົນຈັກ ແລະ ຊ່ວງຊາມລ້ຽງສັດ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຜ່ອນຜັນອັດຕາພາສີ-ອາກອນ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ;

2. ຈັດຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ, ທັດສະນະສຶກສາ, ແລກປ່ຽນບົດສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ;

3. ກຳນົດ ມາດຕະການປ້ອງກັນພະຍາດສັດໃຫຍ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ສຸກເສີນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ທັນການ.

ມາດຕາ 14 ແນວພັນສັດໃຫຍ່

ພັນສັດໃຫຍ່ ແມ່ນອົງປະກອບຕັດສິນ ສະມັດທະພາບ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມທົນທານດ້ານສຸຂະພາບ ຕໍ່ຄວາມຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ ຂອງສັດລ້ຽງ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງ ແນວພັນສັດໃຫຍ່ເສດຖະກິດ, ຄຸນນະພາບດີ ນັບທັງສາຍພັນສັດໃຫຍ່ພື້ນເມືອງ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

2. ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສະໜອງແນວພັນສັດໃຫຍ່ເສດຖະກິດ, ຄຸນນະພາບດີ ທັງສາຍພັນລູກຊອດ ແລະ ສາຍເລືອດສົດ ທີ່ເໝາະສົມກັບ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງແຂວງ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຜ່ອນຜັນອັດຕາພາສີ-ອາກອນ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ;

3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ,ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດພັດທະນາແນວພັນສັດໃຫຍ່ເສດຖະກິດ, ຄຸນນະພາບ ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມສະເພາະ.

ມາດຕາ 15 ການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ງ

ການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ ແມ່ນອົງປະກອບ ຕັດສິນ ດ້ານລາຄາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ປະກອບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ໃນການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າ ໂດຍການຊຸກຍູ້ນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກທັນສະໄໝ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານຂ້າສັດ, ໂຮງງານແປຮູບ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງຊີ້ນສັດ-ປຸງແຕ່ງອາຫານ, ສາງເຢັນ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຜ່ອນຜັນອັດຕາພາສີ-ອາກອນ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ;

2. ເປັນເຈົ້າການ, ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ ດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ການແປຮູບ ແລະ ປຸງແຕ່ຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ ເພື່ອຍົກສູງມາດຕະຖານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ລາຄາ ຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ;

3. ສົ່ງເສີມ ການສ້າງກຸ່ມ ຫຼື ສະຫະກອນແປຮູບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັດສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ດ້ຍວນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16 ການຕະຫລາດ

ການຕະຫຼາດ ແມ່ນອົງປະກອບກະຕຸກ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ຜູ້ປະກອບການ ເພື່ອທຸ້ມເທທຶນຮອນໃສ່ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິໂພກ ຢ່າງພຽງພໍ ໂດຍແຂວງ ສົ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ສາມາດຈໍາໜ່າຍສັດເປັນ ພາຍໃນແຂວງ ດ້ວຍການສ້າງ ຕະຫຼາດຈໍາໜ່າຍສັດໃຫຍ່ ໃນເທດສະບານ ແລະ ເຂດໃກ້ຊິດຊາຍແດນ ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂໂດຍນິຕິກໍາໃຕ້ກົດໝາຍສະເພາະ;

2. ຈັດຫາຕະຫລາດຈໍາໜ່າຍສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ ດ້ວຍນະໂຍບາຍສະເພາະ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນ ສ້າງຮ້ານຈໍາໜ່າຍຜະລິດຕະພັນຈາກສັດໃຫຍ່ສະເພາະ ທີ່ຮັບປະກັນ ດ້ານສຸຂະນາໄມ, ຄວາມສະອາດ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ຮ້ານຂາຍຊີ້ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກຊີ້ນສະອາດ, ຮ້ານມີນິມາດ ແລະ ອື່ນໆ;

3. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນແລະ ຕ່າງປະເທດ ນໍາເອົາຜະລິດຕະພັນຈາກການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງ ເຂົ້າຮ່ວມ ງານວາງສະແດງ ແລະ ນໍາໄປໂຄສະນາສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

4. ສະໜອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຕະຫລາດຈໍາໜ່າຍສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດໍາເນີນ ແລະ ສົນໃຈລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ;

5. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການອອກແບບ ຫຼື ພັດທະນາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຈິດລິຂະສິດ ຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ ຂອງແຂວງ.

ໝວດທີ III
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການສົ່ງເສີມລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ

ມາດຕາ 17 ການຄຸ້ມຄອງ

ອົງການປົກຄອງແຂວງ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວແຂວງ ໂດຍມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 18 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ;
2. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ;
3. ຈຸງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ;

ມາດຕາ 19 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ມະຕິ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ລະບຽບການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ແຈ້ງການ ແລະ ວຽກອື່ນໆ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ແນະນໍາ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ນິຕິກໍາໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ເຂົ້າໃຈ, ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ແຂງແຮງ;

3. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫລຸບລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນຕໍ່ກັບການສະເໜີລົງທຶນ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນແຂວງ;

5. ສະເໜີບໍາລຸງ, ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າໃຫ້ ບຸກຄະລາກອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;

6. ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ເພື່ອໃຫ້ມີ ຜູ້ສົນໃຈ ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບອາຊີບ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເປັນຂະບວນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍງດ້ານບໍລິຫານທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການດໍາເນີນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຢູ່ພາຍໃນແຂວງ;

8. ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການດໍາເນີນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ຢ່າງແຂງແຮງ ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງ;

9. ປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 20 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;

2. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ, ສະຫລຸບ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

3. ສະເໜີບໍາລຸງກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃຫ້ ບຸກຄະລາກອນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມ ວຽກງານການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ, ການກໍານົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດສັດ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ ຕາມການຊີ້ນໍາຂອງຂັ້ນເທິງ;

5. ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອການຮ່ວມມື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

6. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 21 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານ

ຈຸງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃຈດີ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ;

2. ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;

3. ປຸກລະດົມ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ນໍາສັດລ້ຽງຂອງຕົນ ມາຂຶ້ນ ທະບຽນພິມສັດ ແລະ ສັກຢາກັນພະຍາດສັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ;

4. ສະຫລຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າພາຍໃນບ້ານໃຫ້ ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ຫ້ອງການກະສິກາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 22 ການກວດກາ

ການກວດກາ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ, ການຕີລາຄາດ້ານດີ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານດີ ແລະ ມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ດ້ານອ່ອນ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທ່ວງທັນກັບເວລາ.

ມາດຕາ 23 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ແມ່ນອົງການດຽວກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 24 ເນື້ອໃນກວດກາ

ເນື້ອໃນກວດກາແມ່ນກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າຕາມມາດຕາ 6, ມາດຕາ 17 ແລະ ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ IV
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 25 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລ້ຽງ ຫລື ປ່ອຍສັດໃຫ່ຍຊະຊາຍ ຕາມເສັ້ນທາງຫຼວງ, ໃນເຂດສະຫງວນທາງ, ເຂດຊຸມຊົນ, ເທດສະບານເມືອງ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການຈະລາຈອນ, ຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ນຳໃຊ້ຢາ, ສານເຄມີ ຫລື ສານກະຕຸ້ນປະສົມໃສ່ ອາຫານສັດ ເພື່ອລ້ຽງສັດໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າ ທີ່ມີຜົນຮ້າຍ ຕໍ່ກັບຜູ້ບໍລິໂພກ ໂດຍກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ;
3. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຂົນສົ່ງ ຫລື ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບ ສັດໃຫ່ຍ ທີ່ຕິດ ຫຼື ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ຢ່າງເດັດຂາດ ເປັນຕົ້ນ: ຊີ້ນ, ເຄື່ອງໃນ ແລະ ຊີ້ນສ່ວນອະໄວຍະວະອື່ນໆຂອງສັດ;
4. ຂ້າ, ຄົວ, ບໍລິໂພກ ຫລື ຈຳໜ່າຍສັດໃຫ່ຍທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ເປັນພິດ ຢ່າງເດັດຂາດ;
5. ຂ້າ ສັດໃຫ່ຍທີ່ຖືພາມານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເພດສັດລ້ຽງ ທີ່ສະຫງວນແນວພັນ ຢ່າງເດັດຂາດ;
6. ສົ່ງອອກ ແນວພັນສັດໃຫຍ່ທີ່ສະຫງວນແນວພັນ ຢ່າງເດັດຂາດ (ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນພິເສດ);
7. ບຸກເບີກ,ຈູດ, ທຳລາຍ ປ່າທຳມະຊາດ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ທີ່ດິນ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນ ເປົ້າໝາຍລ້ຽງສັດໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດຮັບອະນຸຍາດ;
8. ກະທຳຢ່າງອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ບັງຄັບ ຫຼື ນາບຂູ່, ຮັບ, ຂໍ ສິນບົນ ເຊິ່ງສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ ໃນທຸກຮູບການ;
2. ເປີດເຜີຍ ຄວາມລັບ ຫຼື ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນວຽກງານການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ ໃນທຸກກໍລະນີ;
3. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງ ເອກະສານ, ລະເລີງ ຫລື ເມີນເສີຍ ຕໍ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ;
4. ກະທຳຢ່າງອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ V
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 27 ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ່ຍເປັນສິນຄ້າ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ຕາມຜົນງານຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໄໝ ແລະ ໃຊ້ແທນ ຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ທາງອາຍາ ຕາມສະຖານ

ໜັກ ຫຼື ເບົາ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ໃນກໍລະນີມີ ຄວາມຜິດທາງແພ່ງ ແລະ ສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າ ຕໍ່າກວ່າຫ້າແສນກີບລົງມາ, ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ມີຄວາມຈິງໃຈ ລາຍງານ, ຮັບສາລະພາບ ຕໍ່ການກະທຳຂອງຕົນພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມຍິນຍອມ ສົ່ງ ຊັບສິນ ຫຼື ຂອງກາງທີ່ໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ;

2. ການກະທຳຜິດ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ເຖິງວ່າມີມູນຄ່າຕໍ່າກວ່າຫ້າແສນກີບລົງມາ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼົບຫຼີກ ຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກຟ້ອງຂຶ້ນສານ ຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

3. ການກະທຳຜິດ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃນມູນຄ່າແຕ່ຫ້າແສນກີບຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກປັບໄໝ ສອງເທົ່າຕົວ ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ ຕາມອັດຕາປັບໄໝທີ່ທາງແຂວງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ**ຕາມຂໍ້ກຳນົດຄ່າປັບໄໝ ແບບຟອມ-ກ ຂອງແຂວງ** ຊ້ອນທ້າຍ. ໃນກໍລະນີຫາກມີການລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ຫຼື ລັກສະນະເປັນອາຈິນ ຈະຖືກປັບໄໝ ສີ່ເທົ່າຕົວ ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງທັງໝົດ ພ້ອມທັງຢຶດຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ໃຫ້ເປັນຂອງລັດ;

4. ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ ນັບທັງການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ VI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ29 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ທຸກຂັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 30 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫລັງ 15 ວັນ ທີ່ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການເປັນຕົ້ນໄປ. ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍຂອງແຂວງສະບັບໃດ ທີ່ອອກກ່ອນ ແລະ ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນຖືກລົບລ້າງ.

ເຈົ້າແຂວງ

ບຸນຕົ້ນ ຈັນທະພອນ

ແບບຟອມ-ກ

ອັດຕາຄ່າປັບໃໝ ໃນກໍລະນີລະເມີດ

ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ ເປັນສິນຄ້າຂອງແຂວງຊຽງຂວາງ

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ອັດຕາຄ່າປັບໃໝ	ໝາຍເຫດ
1	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຟາມລ້ຽງສັດ	500,000 ກີບ/ຄັ້ງ	
2	ບໍ່ມີໃບດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານການກະສິກໍາ (ສະເພາະຟາມລ້ຽງສັດ)	1,500,000 ກີບ/ຄັ້ງ	
3	ບໍ່ມີໃບດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານການກະສິກໍາ (ສະເພາະຮ້ານຂາຍເຄື່ອງສໍາລັບລ້ຽງສັດ)	1,000,000 ກີບ/ຄັ້ງ	
4	ບໍ່ມີໃບດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານການກະສິກໍາ (ສະເພາະຮ້ານຂາຍຢາສັດຕະວະແພດ)	1,000,000 ກີບ/ຄັ້ງ	
5	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າສັດໃຫຍ່ຈາກຕ່າງແຂວງ	50,000 ກີບ/ໂຕ	ອອກໂດຍພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຊຽງຂວາງ
6	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກສັດໃຫຍ່ໄປຕ່າງແຂວງ	50,000 ກີບ/ໂຕ	
7	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າສັດໃຫຍ່ຈາກຕ່າງປະເທດ	100,000 ກີບ/ໂຕ	
8	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກສັດໃຫຍ່ໄປຕ່າງປະເທດ	100,000 ກີບ/ໂຕ	
9	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າອາຫານສັດໃຫຍ່ຈາກຕ່າງປະເທດ	500,000 ກີບ/ໂຕນ	
10	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກອາຫານສັດໃຫຍ່ໄປຕ່າງປະເທດ	200,000 ກີບ/ໂຕນ	
11	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ຈາກຕ່າງປະເທດ	200,000 ກີບ/ໂຕນ	ຍຶດ ແລະ ທໍາລາຍຖິ້ມ
12	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ໄປຕ່າງປະເທດ	200,000 ກີບ/ໂຕນ	
13	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າອຸປະກອນສໍາລັບສັດໃຫຍ່ຈາກຕ່າງປະເທດ	500,000 ກີບ/ຊຸດ	
14	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກອຸປະກອນສໍາລັບສັດໃຫຍ່ໄປຕ່າງປະເທດ	500,000 ກີບ/ຊຸດ	
15	ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນຊື້-ຂາຍສັດ ຫຼື ໃບທະບຽນພິມສັດ	ກັກສັດ ແລະ ເຈົ້າ ຂອງສັດເພື່ອສືບລວນ, ດໍາເນີນຕາມກົດໝາຍ	
16	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກແນວພັນພືດອາຫານສັດໄປຕ່າງປະເທດ	100,000 ກີບ/ກິໂລ	
17	ບໍ່ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ ຫຼື ການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດສັດຈາກ ສັດຕະວະແພດບ້ານ ຫຼື ເມືອງ	50,000 ກີບ/ໂຕ	
18	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນໍາເຂົ້າພືດອາຫານສັດຈາກຕ່າງປະເທດ	100,000 ກີບ/ກິໂລ	ຍຶດ ແລະ ທໍາລາຍ
19	ບຸກເບີກບ່ອນລ້ຽງສັດ ແລະ ປູກພືດອາຫານສັດໃນເຂດຫວງຫ້າມ	5,000,000 ກີບ/ກິໂລ	
20	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	100,000 ກີບ/ໂຕ	ໃຊ້ພາຍໃນແຂວງ

21	ຖ້າຫາກພົບເຫັນມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດເຈັບ-ຕາຍຍ້ອນພະຍາດ	4,000,000 ກີບ/ໂຕ	ຍຶດ ແລະ ທຳລາຍຖິ້ມ
22	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດຈາກຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂອງແຂວງ	50,000 ກີບ/ໂຕ	
23	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫຼື ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ	150,000 ກີບ/ໂຕ	
24	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍາດຜະລິດຕະພັນສັດໃຫຍ່ພາຍໃນປະເທດ	100,000 ກີບ/ກິໂລ	
25	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າອຸປະກອນທາງສັດຕະວະແພດ	500,000 ກີບ/ຊຸດ	
26	ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຢາສຳລັບສັດໃຫຍ່	ໃຫ້ຄິດໄລ່ຕາມລາຄາຂາຍຕົວຈິງ	
27	ໃຊ້ ສານກະຕຸ້ນ ໃສ່ ອາຫານ ຫຼື ສີດໃສ່ ສັດ ເພື່ອໃຫ້ສັດໃຫຍ່ໄວ	ໃຫ້ຄິດໄລ່ ຕາມລາຄາຂາຍນ້ຳໜັກຂອງສັດ	ລາຄາຂາຍຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ
28	ໃຊ້ ຫຼື ສີດສານເຄມີໃສ່ ຊີ້ນສັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີ້ນສົດ	ໃຫ້ຄິດໄລ່ ຕາມນ້ຳໜັກ ແລະ ລາຄາຊີ້ນຕົວຈິງ	ລາຄາຂາຍຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ

ຊຽງຂວາງ, ວັນທີ 05...ມີນາ...2019

ເຈົ້າແຂວງຊຽງຂວາງ

ບຸນຕົ້ນ ຈັນທະພອນ